

Till Alexander och Anton

ORDALAGET
BOKFÖRLÄG

Box 17018
167 17 Bromma
bok@ordalaget.se

Besök gärna vår hemsida: www.ordalaget.se

© Ordalaget och Angelica Öhrn 2020

© Text: Angelica Öhrn

Omslag: Eva Lindeberg

Sättning av inlagen: Hanna Gerhardsen

Tryckt av Scandbook 2020

ISBN 978-91-7469-365-2

KAPITTEL 1

ADAM

Äntligen börjar utomhussäsongen!

Gruset knastrar under cykelhjulen. Fåglarna kvittrar i träden. Adam trampar på så fort han bara kan. Han ska vara först på planen idag. Träna kickar och skott. Göra snabba dribblingar. Helt enkelt känna att det är han och ingen annan som äger fotbollsplanen.

Han parkerar cykeln. Det är några småungar på konstgräsplanen. En av dem står i mål och de andra två skjuter skott på henne. Adam öppnar sin väska och tar fram sin fotboll. Han släpper den i marken för att kolla studsens. Den studsar tillbaka upp på samma

höjd. Det får duga. Han fångar den och lägger ner den på marken, drar med foten över bollen och börjar kicka. Räknar högt. När han kommer till 80 så missar han plötsligt.

”Äsch”, säger han högt men upptäcker att de tre småungarna stirrar på honom.

”Wow”, säger den minsta. ”Är du lika bra som Ronaldo?”

Adam rycker på axlarna.

”Kanske det”, svarar han och börjar kicka igen.

I ögonvrån ser han hur småungarna räknar hans kickar.

”Du är Ellens storebror, eller hur?” säger en av dem.

”Jag har hört att du är bäst i ditt fotbollslag”, säger den minsta.

Adam kommer av sig. ”Har du?” säger han och känner en våg av glädje skölja genom honom.

Den lilla nickar.

”Kan inte du lära oss hur man gör?” säger tjejen som stod i mål när han kom. ”Snälla.”

Tre par ögon lyser mot Adam. Han drar handen genom håret och försöker se så oberörd ut som möjligt. Han vill inte att de ska se hur glad han blir av vad de

säger. De är ju trots allt bara småungar.

”Okej då”, säger han. ”En liten stund. Men snart kommer resten av mitt lag. Och då måste ni gå härifrån för vi har träning.”

ILYAS

”Ilyas. Skynda dig. Din samling börjar om tio minuter.”

Pappa ropar från hallen. Ilyas sitter på sängen. Han har satt på sig benskydden och försöker dra på sig strumporna. Men de korvar sig och fastnar och allt blir bara fel och de siter obekvämt.

”Ilyas. Kom nu.”

Pappa ropar igen.

”Sluta tjata”, skriker Ilyas tillbaka.

I nästa sekund står pappa i dörröppningen till hans rum.

”Men har du inte fått på dig träningskläderna ännu.”

”Jag hatar fotbollsstrumporna”, fräser Ilyas.

Pappa sätter sig på golvet framför honom. Han tar tag i den ena strumpan och drar den över benskydden. Sedan gör han likadant med den andra.

”Sådär”, säger pappa och rufsar honom i håret. ”Nu var det fixat. Och jag har packat din träningsväska. Jag